

האגרת.

מקדש להציר קרסטין.

אשה זו, שבאה אלי — אלמנת אהרן משה החיט, שנמצא הרוג בכפר אצל חצר הפריץ לפני חמש שנים — בניה מעבר לים המה. וחפצה הוא כי אכתוב בשבילה אגרת להם, ואומרת: „הפרנסה קשה, נושאת אני עופות, אבל אינני משהכרת, החרף הנה בא, אין עצים להסקה, אין בנר ללבוש וכו'. הן כבודו בודאי יודע בעצמו מה לכתוב, יעורר רחמים עלי, הם עשירים, משהכרים הרבה כסף, פנחס שלי הוא מוכר י"ש בארגנטינא, אומרים שעפרות זהב לו. נדויל שלי ממון קרח לו, פונדקאי הוא באינדיא, השם יודע איה. הא לך הכתבת. לפני שנה עוד שלח לי שלשים ריינש, אבל מאז לא נשמע ממנו, בקיץ זה כתבו על אדותיו בהגזעטין שלכם, כי מבקשים אותו אל השררה, אך הוא עשה פליטה. בודאי תעודה חסרה לו. אבל אברמיל שלי, בני הצעיר, קצת ידען, בקי באוהיות הקטנים, היה מתביש לצאת מן הבית — כלום צריכים לבוש? האם ולויל הוא חס ושלום גנב? אברמיל אמר, כי בחדר אומרים, כי משום דבר אחר נתבקש למלכות, ולויל שלי שותף הוא עם החבורה של השולחים „נקבות" להתם. אברמיל „לשון" כזאת איך באה לפיך? זלמנ'קה ואמר — כבודו יודע את זלמנ'קה, — ובכן זלמנ'קה יאמר והוא אך באחת, כי אתן את אפרחי ללמוד מלאכה, חס ושלום, אברמיל

הוא בחור טוב, בחדר ילמוד, תכלית? אט שטותים, יגדל, יקח אשה ובמה יפרנס עצמו ואשתו? כלל הוא: אין גועים ברעב, וכי פנחס שלי ולויל למדו מלאכה מיניהם ובכל זאת גבירים אדירים הם, הלואי בלי הפסדם עשירות כזו על כל ישראל! זלמנ'קה אך באחת, כי אתן את אברמיל לאיזה בעל מלאכה ללמוד, המבין אהה פאני — מלאכה. האם אינני זוכר את בעלי? הוי, מליצה. ישרה יהי בעדנו! איך אומרים: לולא היינו אוכלים ארוחת הערב היינו גועים ברעב. אהרן משה עליו השלום היה חיט וכל השבוע של שבת חנוכה עשה „יופא" למירל רבי אפרימ'ס ובזכות זו הקיפו לי החנוני צרכי אכל, הקצב בשר ולחם וכל המינים, בתנאי כשיקח בעלי שכר עבודתו אחזיר לכלם. ומה עשה הקדוש ב"ה? באמצע חלה אהרן משה ולא יכול לנמור עבודתו, ומירל רב אפרימ'ס לקחה ממנו את הארג ונתנה לאחר. בעלי חלה, צוענית, קדר, מלוה ברבית, פומונות חרשות. כשבוע שעבר בא אלי בחלום, רבונו של עולם, נשמה כשרה, אמרו לי, כי אציג בהלוטריה, אך לא ידעתי כמה היו ימי חייו". האשה התאנחה וקול שיעול חזק הפסיק את דבורה. „עתה הנני באה מהלוטריה, 43 שנה כנראה היו ימי חייו, הנומר הראשון של הלוטריה שיצא הוא נומר 43. רעים ומרים היו ימיו. — אל ישבח, יכהוב מה רע זמר לי פה... כבר גמר את המכתב? תודה! אי"ה בשמחה אשיב לכם גמולכם".

ש"י משאמשקים.